

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1904. január 14

Csütörtök.

XXIII. évfolyam. 4. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyszám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábnos petisorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyiltterek díja előre fizetendő.

Huszonkét esztendő.

Isten kegyelméből immár 22 esztendő múlt áll a „SZÉKELYFÖLD” mögött: tehát majdnem egy negyedszázadnyi idő óta szolgálja kis lapunk Kézdivásárhely város és vidékének s az egész székelyföldnek érdekeit, híven, becsületesen és hazafiasan.

Ez a 22 esztendő múlt fényes bizonyossága kis lapunk helyes politikai irányának, de egyszersmind s első sorban annak a készséges, buzgó támogatásnak is, melylyel lapunkat a nagyközönség ily hosszú idő alatt öntudóan megajándékozta. Ez a támogatás, a közönség kitüntető bizalma és ragaszkodása képezi jövőre is lapunk fennállásának legbiztosabb alapját, ezt kérjük az újévre is tisztelt előfizetőinktől és munkatársainktól.

Lapunk politikai iránya jövőre is a régi marad. Mint a Deák Ferenc bölcs és szabadelvű politikájának igénytelen szószólója, a szabadelvű eszméknek lesz lapunk bár egyszerű, de hűséges harcosa ezután is és ebben a keretben a székely faj iránti lángoló szeretetünk egész melegevel, szent lelkesedéssel fogunk Székelyföld s különösen e város és vidékének szellem és anyagi megerősödésért küzdeni, mindig tárgyilagosan sohasem személyeskedve és egy percre sem tévesztve szem elől a szigorú igazságot.

Ehhez a munkához kérjük a közönség szíves támogatását, a midőn előfizetésre hívjuk föl.

Az előfizetési díj jövőben is:

egész évre 10 korona,
fél évre 5 „
negyed évre 2 „ 50 fillér.

Lelkeszek és tanítók kedvezményes áron rendelhetik meg lapunkat.

Hazafias üdvözléssel:

a „SZÉKELYFÖLD”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Városunk jövője.

— Képviselőválasztás előtt. —

Kézdivásárhely, 1904. jan. 12.

Az ország válságos helyzete komoly aggodalomba ejt minden igaz honfit. A kik átérték a szabadságharc dicső időszakát: bizonyosságot tesznek arról, hogy a nemzet élete felett miként lebeg a halál-szellem, a véráldozat mellett az enyészet, bosszu, kegyetlenség rákfenéje kiterjed a védtelen nőkre, az ártatlan gyermekekre is.

Most békét hirdet Európa; a trónbeszédok vészfelleglet a nemzetek életégén nem említnek, de azért a figyelmes szemlélő láthatja, hogy a világ béke sorompói ma holnap átlesznek törve. Bármerről mozduljon is meg a vész, a háború ördöge, nem fogja az érintetlenül hagyni szép hazánkat se. Nekünk is vannak ellenségeink, kik alattomban rég fenik fogukat reánk s csak a pillanatra várnak, hogy bosszút esküdt fegyverüket markolatig márthassák azon őszinte jó magyar szívbe, mely őket

érdemtelenül magához emelte és mindenben egyenjugávu tette. Avagy nem ezt igazolják-e az oláh, szerb, horvát lázongások, a szász lészkelődések. Bármithozzon ránk a sötét jövő: egy reményem van s ez az, hogy megpróbáltatások pillanatában mi magyarok: mindegyütt leszünk.

Az a kis előőrsi csatározás, melyet a függetlenségi párt néhány fiatal tagja, a mérsékelt gondolkodósu, a baza és nemzet sorsát egyformán fontolgató szabadelvű párt felé zudit, nem jelent veszedelmet, sem halált.

Higgadtan gondolkozó egyént az ők kirohanása nem tántorít meg, mert ha ily hamar az ő jó akaratu, de tapasztalatlan és éretlen tanácsait hallgatnók, úgy járnánk, mint jó Hunyadi, ki a gyermek király tanácsára meghajolva, a várnai veszedelemből sodortatta magát.

Most a nagy képüsködés világában élünk. A gyerek többet akar tudni, mint az élet megtört, tapasztalt és kipróbált öreg munkássá; a közügyi munka senkinek se kell, a népért, annak jóllétéért egy sort se vakarint ingyen senki. De lármázni, terrorizálni még az is tud, kinek hátul gombolós nadrágját jóformán ki se cserélték még.

Én azon egyének közé tartozom, kik a vak lármától nem ijednek meg; még kutyáim közül is azt szeretem, a melyik utat, nem pedig csak hallgat és mar. Bátran és önérzettel emelek kalapot azon haladás előtt, mely kis városunk belügyeiben mutatkozik. Nem félek kimondani azt se, hogy ez csak annak köszönhető, hogy itt e város népe szeretettel, tisztelettel és becsüléssel adózott mindazoknak, kik önzetlen szeretettel küzdöttek azért: mi szép és nemes, mi a közjólét előmozdítására szolgál. Ez adott erőt, kitartást, lelkesültséget a vezető férfiaknak arra, hogy ki-ki meghozza a város érdekében azon közügyi szolgálatot, mely tőle telik, melyre képes. Egészen más elbírálás alá esik tehát egy városi és más alá egy országgyűlési képviselőválasztás.

Az országgyűlési képviselő, mint egy személy ha numerál is az egyes pártban, de nem ponderál a haza sorsának eldöntésében.

A városi képviselők a nép iránti jóindulattal vetik latba erejüket, áldozzák fel idejüket arra, hogy közös lakóhelyük a boldogulás, megélhetés tanyája legyen; lakosai úgy közbiztosságg, mint anyagi tekintetben védve legyenek minden más érdekekkel szemben. Ily fontos és közérdekű

feladat teljesítéséhez, mint a múltban is láttuk, nem elég az, hogy számtanilag legyen meg a képviselők száma, hanem oda szellemi erő is kell, melyet az előjáróság is a város javára értékesíthessen, az ő elhatározásainak érdemleges elbírálója lehessen.

Talán éppen az a legnagyobb akadály a város haladásának, hogy a városi képviselőtestület megalkotásánál nem volt elég körültekintő. Egyszer a rokonságot, más-kor a pártérdekeket vette tekintetbe. Ez mindig jöhet figyelembe, de csak annyira, mennyire a közérdek rovására nem esik és nem bántja hálátlansággal azokat kik a bizalom megrovására nem szolgáltattak okot s reájuk bizott feladatnak híven megfeleltek.

Ha így járunk el, az a sok megoldatlan kérdés, melyre már az indítványok meg vannak téve, oly egyének által lesz eldöntve, helyre hozva, kijavítva, kik tapasztalataiból tudják: mi fáj a népnek, hol és hogyan segíthetünk a bajon?

A hazafi lelkesültség szent tüze ne hamvassza el tehát azon termő fákat, melyek még hasznos gyümölcsöt teremnek, áldást-hozók, mert ezt már tudjuk milyen, de egy új ültetvény, hogy terem-e, vagy meddő marad, azt előre nem tudhatjuk.

Itt semmi más érdek tekintetbe nem jöhet, csak a város és a nép érdeke. A kik ily szellemben választanak, azoké az érdem, azoké legyen a dicsőség.

Vásárhelyi.

Tisza István gróf üdvözlése. Háromszék-vármegye f. hó 8-án Szentiványi Miklós alispán vezetése alatt közgyűlésében gróf Tisza István miniszterelnök leiratát tudomásul vette s elhatározta, hogy a felíratra válaszolva üdvözölni fogja a miniszterelnököt. Nyíri Sándor m. k. honvédelmi, Hieronymi Károly kereskedelemügyi, Berzevics Albert vallás-és közoktatásügyi és Tallián Béla földművelésügyi miniszter leiratára a közgyűlés hazafias támogatását biztosította felíratban. Dr. Darányi Ignác, dr. Wlassics Gyula és Kolozsvár Dezső volt miniszterek bucsu-iratát tudomásul vette.

Új képviselő. Sándor János belügyi államtitkárt a nagyszőlősi körületben nagy többséggel orsz. képviselővé választották.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház jan. 2-iki ülésén a katonai javaslat részletes vitájában részt vettek: Udvarny Ferenc, Lovaszy Marton, Okolicsányi László és Holló Lajos. A zárószó jogával Ugron Gábor élt. Ugron beszédére Tisza István gróf miniszterelnök szólalt fel s élesen elítélte az obstrukciót s azt az országra rendkívül károsnak jelezte.

Háromnegyed három órakor felállt gróf Apponyi Albert, hogy sürgős interpellációját előterjeszse a katonai büntető javaslat tárgyalásáról elterjedt sajtó-hírek miatt. Apponyi a kormánytól akar hivatalos és biztos felvilágosítást szerezni a hírekre nézve.

Tisza István gróf miniszterelnök rögtön megadta a választ az interpellációra s az elterjedt hírekkel szemben kijelentette, hogy a tárgyalással annál kevésbé akadhattak meg, mert még a magyar kormány a saját kebeléből nem foglalkozhatott behatóbban a kérdéssel. Amaz ígéreteket pedig, amiket a kormány a javaslat keretében a magyar nyelv érvényesülésére nézve megígért, azt most is vállalja s rajta lesz, hogy az meg is valósíttassék.

Gróf Apponyi Albert a miniszterelnök válasza által megerősítve látja az elterjedt híreket s ennél fogva a választ tudomásul veszi.

A miniszterelnök választát a Ház többsége is tudomásul vette.

Álomba merült nemzet.

Az elötte, amint ki is tűnt, az országot már oly régóta pusztító válság oka a szabadelvű párt kebelében volt, úgy annak, hogy a válság tovább tart, másutt és máshol van az oka: a lakosságban, a lakosság gondolkodásmódjában. Nagyon is magánjogi álláspontot kezdének nálunk elfoglalni a nyilvános események menetére. Miután a nemzet anyagilag fejlődött, miután a gazdasági létfeltételek kedvezőbbek lettek, mindenki nemcsak első sorban, hanem egyáltalán csak a magán ügyei menetét nézi és, ha itt lényeges zavarok nem teszik magukat észrevehetővé, édes-keveset törődik a nyilvános események menetével és a következményekkel, melyek e menet mikéntjéből következnek. Csak a jelen pillanatnak élünk és a jövőbe való tekintés kötelességén tultesszük magunkat.

Mennyire másként volt ez nálunk azelőtt! Az önkényuralom idejében kitettük magunkat a jogbitorló állami hatalom legszörnyebb szekaturáinak, az adók megtagadásánál elviseltük a legnehezebb kellemetlenségeket, mert a közjogot, mert a nemzeti gondolat fejlődését akartuk elősegíteni.

Ma majdnem hasonló helyzetben vagyunk. Az állami hatalom legitim, törvényes ugyan, de a jogbitorlást egy teljesen csekély parlamenti kisebbség űzi, olyan emberek, kik a parlamenti eszmét, mely reánk nézve ma a nemzeti eszmét is képviseli, erőszakkal elnyomni vakmerők. És ennek dacára nagyban és egészen hallgat a nemzet; ama választókerületekből, melyekben a parlamenti forradalmárok gyökereznek, egyetlen hangját sem halljuk a felhá-

borodásnak. Az ellenzék hosszú ideig azért panaszkodott, hogy a nemzeti lelkiismeret korrumpálva van, mert nem állt az ő oldalára; ma inkább arról lehet panaszkodni, hogy azért van korrumpálva a nemzeti lelkiismeret, mert alszik, részben mert nem fordul azok ellen, kik a parlament biztosságát és ezzel a nemzet sikeres fejlődésének biztosságát fenyegetik. Joggal hangoztatta a miniszterelnök és hangoztatta már ismét, hogy a segítségnek magából az országból kell jönnie. És ennek ébresztőnek kellene lenni mindazok számára, kik valóban lelkesedést éreznek magukban az állami, a nemzeti érdek iránt, ébresztőnek, hogy a kicsinyes magán érdekektől a fenyegetett általános érdekekhez emeljük tekintetünket, mert ha ezek szenvednek, velünk együtt kell, hogy szenvedjenek a magán érdekek is.

Reméljük, meglesz a kívánt hatásuk ama szavaknak, melyeket a miniszterelnök a szombati ülésben használt, midőn ismét a zárt ülésekkel akartak frívól játékok rendezni, lesz hatásuk a szellemes szavaknak: csak azt kívánám, hogy a föl ország jelen lenne itt, hogy látná, mint bánnak itt a parlamentarizmussal!

Színészet Kézdivásárhelyen.

Tóvári Antal színtársulata január 9-én, szombaton este mutatkozott be Kézdivásárhely műpártoló közönségének az új Vigadóban.

Az igazgató s társulata teljesen ismeretlen az erdélyi részekben s így városunkban is. Érthető tehát a közönség kíváncsisága a társulat első szereplését iránt. És a régi színházakhoz viszonyítva meglehetősen közönség is gyűlt össze a bemutatkozóra, ám a mi nagy, az erdélyi részekben páratlan színházunkban, ez a közönség nagyon éppen nem, sőt inkább kevésnek tűnt föl. Pedig például a páholyok mind telve, a földszinten is meglehetősen voltak. Mégis úgy hisszük, hogy ha közönségünk megismerkedik a társulattal s előadásai jók lesznek, az elsőnél nagyobb közönség is lesz, nem egyszer. Mert ma még „sokakat láttunk, akiket nem láttunk.”

Gárdonyi Géza „Annuska” című kedves vigjátékában mutatkozott be az ismeretlen társulat.

Nem valami nagyszabású vigjáték ez, melyet írója egy „Annuska apáca lesz” című kis elbeszéléséből dolgozott át vigjátékká. Új alak nincs benne. Ám a mi van: a földbirtokos, a jegyző, a végzett tanítónő, a tanító, a plebánus, a kolduló barát, körösvos stb. egytől egyig a magyar földről nőttek ki, magyar levegőt szívtak s ajkukon oly édes zengzetességgel esendül meg a legzamatosabb, legerőteljesebb magyar szó, mint Gárdonyi minden művében s ezen-

kívül csak kevés magyar íróban. „Annuskában” van vigjátéki tartalom, de úgy tetszik ennél gazdagabb, kincsekben dúsbab, bájosabb, lebilincselőbb a szép nyelvezet, melyben oly nagyon el lehet gyönyörködni.

De térjünk át az egyes szereplőkre. A nők közül ez estén Tóváriné Földváry Mariska, Szirmay Jozsefin, P. Szabolcsi Jóska, működtek közre; s a mint egy előadásból megítélhetni, mindhármán jó erők lesznek. Jelentősebb szerepe volt közülük Szirmainak, ki Annuskát személyesítette elég gonddal és sikerrel; többször megtapsolták s kivált a 2. ik felvonásban a bucsuzási jelenettel zajos tapsokra ragadta partnerével Pilisivel (Balogh Miklós) a közönséget.

A férfi szereplők közül Miklósi (János kolduló barát) Pilisi (Balogh M.) emelkedtek ki gondos játékkal, de Ungvári (Nagy István) és Szigethi (Vas Imre) is jók voltak kis szerepeikben.

Az első benyomás tehát a társulatról elég kedvező. Hogy azután a következő előadások során megerősödik-e ezen véleményünk, mely jórészt a közönség is, az a társulat nemes ambíciójától függ, melyben úgy látjuk, hiány nincsen.

Két hiányt föl kell jegyeznünk, ez azonban nem esik az előadás rovására. Az egyik az, hogy gyenge volt a világítás. A másik meg az, hogy a terem nem volt eléggé fűtve. Ezeknek többször nem szabad előfordulnia.

Második előadásul A Czizánybáró Jókai-Strauss régi, de kedves zenéjű operettje került színi meg lehetős közönség előtt. (Régi színházainkban ez: telt ház lett volna.) Érdeklődés tehát van. Az előadás összevágó, a kardinális összehangzatosak; a zenekísértet nem éppen a legkifogástalanabb; a szereplők azonban mind fényes tanujelű adták nemes igyekezetüknek. Hercegh Eugénia (Szofi cigányleány) Szigethi Mari (Barinkay) s Szabolcsi Jóska (Czipra) szerepében úgy kollektív énekekkel, mint csinos játékkal excelláltak s siker dolgában hozzájuk méltán sorakozik Tóváriné is, ki Mirabellát pompás komikával személyesítette. Erdélyi Kornélia (Arzéna) is megállta helyét. A férfiak közül most is Miklósi (Zsupán sertésbuzál) és Pilisi (királybiztos) kell kiemelnünk szabatos, átgondolt, jellemző alakításukért. Volt is részükről az elismerésben bőven, úgy nekik, mint Herceg, Szigethi és Szabolcsinak, kiket nem egyszer honorált a hálás közönség ujjazással s tapsviharral.

A harmadik előadás a szó komoly értelmében pompásan bevált. Bevált volna akármelyik nagyobb színházban is. „A képviselő ur”, Sipulus és Guthi kitűnő bohózatát többször láttuk, de több, vagy ehhez hasonló sikerrel, egyszer sem. Az összes szereplők kivétel nélkül rendkívül animóval játszottak s ez az ők nemes ambíciójára vall, mert közönség

TÁRGA.

Elég volt már . . .

Elég volt már a sok panasz,
Hadd nézzek a világba, —
Az én világom egy arasz,
Elzárva ömagába.

A bú világa . . . hej de már
Meguntam, legyen vége, —
Szemem már csillog, messze jár,
A kéklő messzeségbe.

Mint a föllábadt nagy beteg.
Tanulgat jární újra:
Örülni még . . . még nem merek, —
A szívem most tanulja . . . !

Haan Béla.

Hirlapírás a vidéken.

Háládatlan mesterség, ráfizetéssel. Ez elég ékes meghatározása a vidéki hirlapírásnak.

Irunk azért, hogy szolgáljuk a hirlapírodalmat, irunk lelkesedésből és irunk, mert nekünknek táp kell. Aztán irunk azért, hogy az elnyomottakat, a

kétségbeesetteket keserveikben megvigasztalhatjuk, az élet küzdelmeiben a sajtó véghetetlen nagy hatalmával támogassuk, a nélkül, hogy ezért bár a társadalom elimerése kijárna.

És a mikor igazán és őszintén leírjuk itt ezt ezekben a sorokban, írhatjuk azt is, hogy háládatlan mesterség ez a melyik még kenyeret sem ad. Sokszor kétségbeesett küzdelem jut a sajtó képviselőjének. Egy sereg társadalmi előítélet frontjával szemben veszi fel a küzdelmet. Máskor a hatalom polcán ül, igen sok esetben „zsarnok” a cikk témája. Nosza, megkapja az üldözést.

Néha a feltétlen udvariasságot követelő asszonytábor tulkapásait kell megfőkezni az újságíróknak, mert a folyton fülébe zúgó zokszavak ösztökélik, hogy írjon már valamit, hiszen nem győzi az ember a társadalmi és más egyéb adók mellett viselni még a jótékonykodás adóit is. Ezer és ezer ellensége egyszerre áll szemben az újságíróval ilyenkor, és azok között első akárhányszor a felesége, mert rendszer körülmények között az is nő.

A fülünkbe sugja az asszony, hogy ez is, meg az is milyen rossz néven vette, hogy az önzetlenül jótékonykodó szívet működésében bolmi cinikus megjegyzésektől átitatott hirlapi polemiákba vezetni épp oly ártalmas, mint a milyen lovagiatlan eljárás.

Kéregnek valami közvacsorára ételeket. A mulatság lezajlik és heteken keresztül hozza a „Mucosai Tárogató”, hogy N. N. ad között egy tál széllel bélelt, krémes tisztát, meg X. Y. 1 1/2 méter fokhagymás kolbászt. Másnap közölnie kell, hogy nem

fokhagymás, hanem borsos kolbász volt és nem 1 1/2 méter az adomány, hanem 1 3/4 méter hosszúságot tett ki és a töves köztélté. Erdélyi még a „szives olvas” elnézése” is kéri.

Ha egy ügyvédet védőbeszédért megdicsér, ez már kikéri magának és kijelenti, hogy nem szorult az ő dícséretére. Az „Entreprise de pompes funebres” csak úgy fizet elő a lapra, ha minden temetésről részletes referáda jön és megemlíthető az is, hogy a tulajdonos jóízlését dícséri a pompás rendezés.

Sokszor Ripacsék úgy adják elő „Othellót”, hogy inkább lovagról kellene írni és a jó szívű színházi kritikus a megbocsátandót megbocsátja és az izlése rovására agyon dícséri Desdemónát, mert véletlenül megtudta, hogy a szerencsétlen az előadás napján felmelegített kocsonyát ebédelt.

Az újságíró néha beleugrik, hogy még nagyobb áldozatot hozzon, — esetleges merész ideájának hangot adandó. Nem is tudja, hogy kit bántott meg, csak azon veszi észre, hogy reggel két gondosan kiborított tartalékos tiszt ébresztési papánja alól, követelvény erősen az elégtételt, a mely huszon-négy órán túl már „szagos”.

Másnap fel van kötve az álla és a karja, mert „adott” elégtételt.

Három hónap mulva internálják Szegedre párviald vétségeért 15 napra és még fizet vagy 200 frtot. A dolog vajudik és kiderül még az is, hogy sajtó utján elkövetett rágalmozás és becsületsértésért is kell az eljárást folyamatba tenni. Akkor ismét rá sóznak 6 havi elzárást és 1200 frt mellékbüntetést,

— bérletszünet és zónaeladás lévén — csekély számban volt jelen; színészeink azonban oly jó kedvvel játszottak, mintha zsúfolt ház honorálta volna önzetlen buzgalmukat. Szóval mindnyájan igazi eleműkben voltak s játékuiban a kedves bohózat összes szellemessége, humora, komikuma a legteljesebb mértékben fölragyogott s édes derűvel vonta be a kis közönség kedélyét is. Különösen Tóváryné (Eszter a nagyanyós) és Miklósi Gábor (a képviselő ur) tündek ki, a legapróbb részletekig kidolgozott, korrekt, találó, művészi és művészi álló játékuikkal s percekig tartó tapsviharokat vívtak ki nem egyszer maguknak. Mindketten büszkéik lehetnek mai szép sikerükre s csak sajnáljuk azokat, a kik elmaradván az estélyről, nem gyönyörködhetek a két kitűnő alakításban. Mindenben méltók voltak hozzájuk kisebb szerepeikben Pilisi (Beke Tóni), Ungvári (Péntek trombitás), Kovács Kálmán (Bodolai Károly), Miklósi Aladár (Pista írás), Szirmay (Lili) és Szabolcsiné (Melinda) is, kik ügyes, csinos játékuikkal nagyban hozzájárultak a siker, az összhang teljességéhez. Ez az előadás teljesen meggyőzött minket, hogy a társulat egészen méltó és érdemes a legmelegebb pártfogásra.

Kedden este a Postás fiú és a huga c. énekes bohózatot adtak nem nagy közönség, de annál nagyobb sikerrel és hatással. A cimszerep a legjobb kezekben volt: Szigeti Mariska (Felhő Klári) kedves, elegáns jelenség, élénk temperámennummal, behízelgő iskolázott hanganyaggal, ki mai szereplésével ismét magához hódította a közönséget. Miklósi Gábor a postás fiú szerepét töltötte be, olyan fényes sikerrel, mely őt a társulat első tagjává avatja. Ketten voltak az est hősei, kik bőven ki is kapták részüket az elismerés minden jeléből. El kell ismernünk s meleg elismeréssel, hogy Tóváryné (Bájkerti), Pilisi (a báró), Ungvári (Pityke), Szabolcsi J. (Almai Milka) és Kovács Kálmán (Dr. Csipkés szerkesztő) egytől egyig a jeles darab keretébe beillő józsu humorral, sok routinnal játszottak. Szóval a mai est nagyban fokozta a rokonszenvet, a vonzalmat a társulat iránt s csak sajnálni tudjuk ismételtelen azokat, kik elmaradtak e páratlan élvezetet nyújtott előadásról.

NAPI HIREK.

— **Uj főispán.** Lapunk zártakor értesülünk egy magánsürgönyből, hogy Háromszékvármegye főispánjává Gróf Haller János neveztetett ki.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Bitay Bélát, a kézdívasárhelyi kir. törvényszék szorgalmas joggyakornokát ugyanide kir. törvényszéki aljegyzővé nevezte ki. Gratulálunk.

— **Kinevezés.** A magyar kir. belügyminiszter Kelemen Gábor alsócsernátoni községi bírót

megszerezvén két évre a politikai jogok elvesztésével. Persze a lap is szünetel ez alatt és a szegény szerkesztő, a ki igazában csak passzióból szerkesztette a lapot, megkecserélte alaposan a históriát, mert a mint később kiderült, egy olyan urat támadott meg a becsületében, a ki valaha kávéházi marquis volt és család miatt „ült” már két évet egy folyóban.

Szóval véden lapot szerkeszteni: nagy áldozat. A vidéki emberek közvetlen közlel ismerik egymást. Ismerik egymás gyengéit és ismerik nyomorúságainak rugóit. Vidéken másképp nyomorognak az emberek, mint a nagy városokban. Vidéken az egyéni hiúság jobban kidomborodik és jaj annak, ki nem a hiúságot legyezgeti, hanem elég merész még némi jogos kritikát is gyakorolni. A legtöbb ször még a legszelidebb humoros megjegyzés is ezernyi bajt hoz a szegény szerkesztőnek a fejére. Itt a megsértett ambíció „életet” követel.

A sajtó, ha kötelességét hiven és becsületesen szolgálja a vidéken, úgy lépten-nyomon inzultusoknak van kitéve annak képviselője. Mindenki ellensége, de azért félnek tőle és csak azt várják, hogy ha egy veszett eb megmarná és hogy később menne fel a Pasteur-intézetbe.

ugyanoda állami anyakönyvvezető-helyettesessé nevezte ki.

— **Halálozás.** Vármegyénk köztisztviselőiben álló árvaszéki elnökét Sára Tamást megrendítő csapás érte. Köztisztviselőiben álló, példás szerénységgel jó neje, Sára Tamásné szül. egerbegyi Fejér Rozália Sepsiszentgyörgyön, folyó hó 11-én jobblétre szenderült. Találjon vigaszt a mélyen megsomorodott férj ama osztatlan részvétele, melylyel a vármegye minden jó fia kíséri. A magboldogult nemese lélek áldott emléke örökké élni fog azok között, kik őt ismerni szerencsések lehetnek. Legyen álma esendes, virrasszon felette a halás kegyelet.

— **Képviselők választása.** Kézdívasárhely város képviselőtestülete 13 tagjának mandatumát 1904. végével lejárván, az új választás január 19-én, a jövő kedden lesz. Lajár a megbízásuk a következő képviselőknek: Ambrus Albert, Benkő István, Elekcs Béla, Jakab István, ifj. János Mózsa, ifj. Kovács János, ifj. Kúpán József, Molnár Ferenc, Nagy Károly, Nagy Ferenc L. fia, Solim Miklós, id. Szócs János ker., és ifj. Tóth István.

— **Vidor-napján** Hassák Vidornak, a r. k. főgimnázium buzgó igazgatójának névnapja s papsága 20-ik évfordulója alkalmából szerdán szép ovációt rendezett a főgimnázium bális ifjusága és tanárikara. Előző este szerenádval lepte meg az igazgatót az ifjuság, a melynek nevében Fekete András VIII. o. tanuló mondott üdvözlőbeszédet. Az üdvözlőtel megelőzte egy ének és két zenedarab előadása, melyek után az ünnepelt igazgató szíves köszönettel viszonzotta az ifjuság érzelmeit. Másnap a tanári testület nevében Gáspár István tanár üdvözölte, a következő szép beszéddel:

„Főtisztelendő Igazgató ur! Kedves Barátom! Annak a megtisztelő megbízatásnak nagyságát, hogy kedves névnapod alkalmából a tanári testület mely szívből fakadó üdvözlőtel tolmácsolni szerencsés én lehetek, csak az a körülmény teszi rám néve feszélyezővé, vajjon az igazi érzelmek a valódi értéküknek megfelelő szavakat gyaroljék ajkaimon megtalálják-e vagy nem. Kedves Igazgató ur! A nagy társadalomban, — ha úgy tetszik — a politikai életben az ünneplés alkalmait arra használhatják fel, hogy az együttérzés szavaiban követendő működésüknek programját jelezzék és annak kivihetőségéről egymást biztosítsák. Ami nekik csak illik, az nálunk kötelesség. Ami náluk csakforma, nekünk a mi kis társadalmunkban lényegnek kell lennie. Ott a szavak néha az érzelmekkel és gondolatokkal kacérkodnak, nálunk az igazi bensőség peccátjeinek kell lenniök. Ami náluk szín, annak nálunk színnek kell lennie. A kérdést, hogy miért, nem részletezem — a felelet ugys mindnyájunk szívében be van írva. Husz éves papságod oltárrátáért legyen hála és dicsőség Isten végtelen kegyelmének. Egy nagy küzdelem között kifejlesztett főgimnázium munkáját nemzedékeknek kell még előttem hódolnia. Dicső mult és jövőjű rendes elismerése örökös kormánytanácsossá választásodban önmagát tisztelte meg. Főtanhatóságunk eljárása igazgatóvá tételében a legszebb bölcsességet mutatta. És mégis a valódi ünneplés o pillanatában és a szerelethe méltó egyéniség vonásaiban keresem és találok fel azt a színt, amely mindent megaranyoz s munkát közössé és széppé teszi. Nem a kötelességek és alárendeltségek békójának csörgetésével, hanem az együttes feladat érzetével és részvételével vezet és kötelez a munkára. Igazgató ur! Fejtegetésnek nincs helye, színek elemzésével nem foglalkozom. Neked azt érezned, tudnod kell, hogy valamint neved örömet fejez ki, lelked feloszthatatlan örök kincse a ránk, de különösen a rád bízott ifjuságnak és nekünk, akik mindenben a tied akarunk lenni. Amit most tolmácsolok, érezzük ezt mindennap. Jelentőse lehet közömbösebb, de mindig állandó azon szívből fakadó óhaj, hogy téged a jó Isten eszményeid érvényesítésében, szívilágod még további benépesítésére és a mi örömeinkre sokáig éltesse.” Gáspár István ezen beszédére az igazgató a töle megszokott kedvességgel válaszolt. Tanár-kar tisztelgését Balázs Ferenc eszemes, püspöki biztos vezetése mellett a kerületi papság, majd az igazgató tisztelői nagy számának szívélyes üdvözlése egészítette ki. Magunk részéről is melegen gratulálunk. Vivat ad multos annos.

— **Egyháztanácsi ülés.** A kézdívasárhelyi ev. ref. egyházközség keblai tanácsa mult vasárnap délelőtt 11 órákor rendes ülést tartott, Kóloné Mózsa

főgondnok elnöklése alatt. Az ülés két legfontosabb tárgyát az egyházközség életében, kormányzásában beállt változás, továbbá a Székely János első pap nyugdíjazásának ügye képezte. A kézdívasárhelyi ref. egyház ösödiktől fogva azzal a kiváltsággal bírt, hogy nem tartozott egyházmegyei esperesi vizsgálat alá, hanem ezt a mindenkor püspökök teljesítették s mint ilyenek „püspöki vizsgálat alatti egyházközség” volt a címe, eszemes a püspök volt, neki tartozott számadással, a zsinaton külön képviseltette magát, a főgondnok hivatalból tagja volt a kerületi közgyűlésnek s mindig a legelső egyházközségek közé tartozott. Most ezek nagy részben megszűntek. Január hó 1-én ugyanis az egyházközség beosztott a kézdí-egyházmegye kebelébe, ez idő szerint Bodor Géza esperes felügyelete alá, ki esperesi vizsgálatot évente köteles ezen egyházközségben is teljesíteni, számadások és egyéb ügyek az esperesi hivatal útján terjesztetnek föl az igazgató-tanácshoz, jelenlegi főgondnoka tagja marad ugyan a kerületi közgyűlésnek, de jövőbeli főgondnoka csak úgy lesz tagja az egyházkerületi közgyűlésnek, ha a hívek száma legalább 3000 lesz (1900-ban 2655 volt). Az egyház-tanács a kerületi közgyűlés ezen intézkedése előtt meghajolva, a változással felmerült teendőket megterette s az erre vonatkozó bejelentéseket tudomásul vette. Székely János első papnak évi 3000 koronával való nyugalmi helyezése iránt tett felterjesztéséhez hozzájárult az igazgató-tanács és püspök azon feltétellel, hogy ha a hívek megterhelhetése nélkül a 3000 korona nyugdíjat s a betöltendő papi állásnak meghatározott 2400 korona fizetést a létező jövedelmek megbirják. Az egyháztanács elhatározta, hogy a megfelelő fedezetéről szóló kimutatás sürgősen terjesztessék fel a felsőbbséghez, hogy végre valahára a II-ik papi állást is be lehessen tölteni. Az egyházi bérpalota építészének ügye került ezután tárgyalás alá. Az előleges jelentését az építész bizottságnak elfogadták; kimondták, hogy az építendő bérpalota egyemeletes s abban két papi, egy kántori, s négy más, külön udvarokkal bíró lakás, az utcai homlokzat fölül a földszinten pedig üzlethelyiségek legyenek. A tervezet és költségvetés elkészítésére Gyárfás Győző kir. főmérnök kérését föl. Hitoktató körására felterjesztés tételük a főgimnáziumban s ipariskolában teljesített hitoktatásért tisztelődíjak kieszakölése tárgyában. A megújított ref. egyh. énekes könyvről véleményes jelentés tételre az énekvezér felhivatott. Az 1904. évi kepe-kiróvas felülvizsgálatot s megerősített. Nagy K. javaslata elfogadtatván, az elhalt ref. hívekről a templom-kerítésen gyászjelentés fog esetről-esetre kifüggesztetni. Nagy I. Lázár és testvérei elhalt testvérük Nagy Róza és férje Balogh Gyula emlékére 200 koronás alapítványt tettek; az egyháztanács ezért jegyzőkönyvi köszönetét nyilvánította. A vasuti állomás közelében levő másfél holdas szántóföldet évi 200 korona-ért Deutsch Ferenc fakereskedőnek haszonbérbe adták. Végül több keblai ügy került elintézés alá.

— **Értesítés.** Az „Iparos Ifjusági Egyesület” 1904. évi január hó 17-én délután 2 órákor, az áll. iskola tornatermében gyűlést tart. Program: 1. Elnöki megnyitó. 2. Szavak: Kelemen Gábor. 3. Felolvas: tisztelők Szabó Jenő ref. lelkes. 4. Szavak: Zsidó Albert. 5. Ének-duett, népdalok: Demeter Gyula és Elekcs Lajos. 6. Intézkedés az Egyesület otthona tárgyában. Belépő díj nincs. Nőket, mint férfiakat szívesen lát az Ifjusági Egyesület.

— **Szerencsétlenség a jégpályán.** Janka Jenő, a kézdívasárhelyi főgimnázium VI-ik osztály tanulója jan. 12-én d. u. a jégpályán koresolyázás közben oly szerencsétlenül esett el, hogy balábszára közepben kettő tört. Rögtön beszállították a Rudolff-kórházba, hol gipszkötést alkalmaztak lábára. Állapota nem veszélyes.

— **A berecki olvasókör közgyűlése.** Meghívás. A „Berecki Olvasókör” f. hó 17-én d. u. 2 órákor saját helyiségében választmányi, d. u. 3 órákor pedig rendes közgyűlést tart, melyre úgy a rendes, mint az alapító és pártoló tagokat, valamint a közművelődés iránt érdeklődő ügybarátokat is — teljes tisztelettel meghívjuk. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztárosi jelentés és a számadások felülvizsgálása. 4. Jelentés a könyvtárról. 5. Határozathozatal a választmány által beterjesztett ügyekre. 6. A költségvetés megállapítása. 7. Határozat a hírlapok megrendelésére nézve. 8. A tisztikar lemondása és új tisztikar választás. 9. Alkalmi ügyek - indítványok. Ugyanezen tárgysorozattal az E. M. K. E. népkönyvtárbizottság és az E. M. K. E. daloskör is rendes közgyűlést tart, melyre a t. tegtársakat tisztelettel meghívjuk. Bereck, 1904. január hó 12. én. Dr. Tóth Samu, elnök. Gligor Ferenc, titkár.

NYILTTÉR*)

1903. B. 279/5.

Ő Felsege a király nevében!

A kézdívárshelyi kir. járásbíró, mint büntető bíróság, rágalmazás és becsületsértés vétségével vádolt báró Apór János elleni bünygyben, a Dr. Lukács Vilmos, mint magán vádló, Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd megbízottja által emelt vád fölött a Kézdívárshelyen 1903. év október hó 5 én Fejér Károly kir. j. bír., Ladó Ferenc díjnok, mint jegyzőkönyvvezető és Dr. Horepei Iván ügyvéd védő részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után következőleg

ITÉLT:

Vádolt báró Apór János, született 1839. évben, róm. kath. nős torjai lakos, 3 gyermeke, birtokos, az ellene Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd általemelt, a btk. 258. §-ban írt rágalmazás vétségének vádját alól a B. P. 1. pontja alapján felmentetik, ellenben vádolt bűnösnek mondatik ki a B. P. k. 261. §-ban meghatározott becsületsértés vétségében, mit az által követett el, hogy 1903. március 28-án az ügyvédekkel azt mondta, hogy kiszípolozzák, kizsarolják a népet s egy eset felemlítésével Dr. Szacsavay Gyulát nevezte meg.

Ezért a B. P. k. 261. §. alapján elítéltetik 50 korona pénzbüntetésre, mit köteles az 1892. évi XXVII. t. c. 3. §. meghatározott célokra 15 nap alatt és végrehajtás terhe mellett ezen bírósághoz befizetni, mely behajthat

*) E rovatban közöltékért felelősséget nem vállal

a szerk.

lanság esetében a B. P. K. 53. §. értelmében öt napi fogházra változtatik át.

Vádolt köteles az eddig felmerült és ezuttal felmerülő bünygy költségeket 15 nap alatt az 1890. évi XLII. t. c. 9. §-ban meghatározott végrehajtás terhe mellett az államkincstárnak megfizetni. Ezen ítéletnek, annak jogerőre emelkedésével vádolt költségén a „Székelyföld” című lapban való közzététele elrendeltetik.

INDOKOK.

Magán vádló vádot emelt vádolt ellen azért, hogy az 1903. március 28-án az itteni ügyvédek verszópóknak, piócáknak nevezte, magán vádlót hozta fel például, mint ki egy torjai ember 20 fillérért két ízben végrehajtott, tönkretette, koldusbotra juttatta. Ezért kérte rágalmazását és becsületsértését megbüntetni.

Vádolt tagadta, hogy a becsületsértési kifejezéseket használta s állította, hogy ő a tényállást a szerint adta elő, a mint azt Baróthy József és Solyom Gyula előjárói tagoktól hallotta, kik arról neki írásbeli nyilatkozatot is adtak, hogy 10 kr.-os perben 362 K. fizetett ezen torjai ember.

A kihallgatott tanuk Bod Imre, Rakosi Imre, Elekes Károly, Bartha Gyula, Rakosi Demeter, Kovács István, Albert Tóth Lajos, Török Sándor és Ambrus Péter eskü alatti vallomással azon tényállás lett bebizonyítva, hogy a kérdéses időben a képviselő-jelölő gyűlésen az ügyvédekkel azt mondták, hogy azok kiszípolozzák, kizsarolják a népet, például egy altorjai embernek 20 kr. ros perében 75 ft. perköltséget kellett fizetni, 20 kr.-al elmaradt Dr. Szacsavay Gyula ügyvédnek, ezért ő végrehajtást vitt s az embernek jószágát el kellett adnia.

Vádolt mentő tanu Solyom Gyula, Kelemen László vallomása, valamint a betekintett 1901 Sp. 749 és V 548 szám alatti ügyiratok által azon tényállás állapított meg, hogy Kelemen József, Kelemen László ellen 5 1/2 öl hosszú fél méter széles területtel foglalásáért sommás vissza helyezési keresetet indított, alperes a keresetben elmarasztaltatott s köteleztetett a 2 k. értékű terület vissza adása s az általa tett kert lebontása mellett a közösen 20 fillérben megállapított idej termény értékét s 52 korona perköltséget megfizetni.

Ezen kötelezettségének alperes nem tett eleget, mi által többféle végrehajtási lépések és költségek merültek fel a V. 548 sz. iratok szerint, a 20 f. tőke s járuléka címen folytatva. Ezen 20 fillér s jár. iránti pernek, melyet m. vádló jogosan folytatott — felemlítésével vádolt rágalmazást nem követett el, mert az általa beszerzett adatokat reprodukálta — azért a B. P. 326. §. 1. pontja szerint a vád alól felmentendő volt.

De mivel ezen per felemlítése az ítéletben kifejezett meggyalázó kitételek kíséretében történt, az által vádolt a ptk. 261. §-ában írt becsületsértés vétségét követte el s tettéhez mérten lett a büntetés kiróva. Enyhítő, hogy a sérelem jóvátételére törekedett a 1/3 alatti lap szerint, terhelő a nagyobb nyilvánosság, hol a sért s történt s hogy hasonló vétségért már büntetve volt.

Kézdívárshelyen, 1903. október 5-én.

Fejér Károly s. k.
kir. járásbíró.

Sz. 4192—1903.

Bf.

Ő Felsege a király nevében!

A kézdívárshelyi kir. törvényszék, mint büntető fellebbviteli bíróság

Soliom Miklós, kir. törvényszéki elnök elnökle alatt Kádár Ákos és Ungur Péter, kir. törvénysz. ki bírák, valamint János Dezső, kir. törvényszéki joggyakornok, mint jegyző, könyvvezető részvétele mellett, a kézdívárshelyi kir. járásbírósnak 1903. B. 279/5. szám alatt kelt ítéletében, Br. Apór János ellen rágalmazás vétsége miatt foglalt vád felett, vádolt fellebbezése folytán, Dr. Csia József ügyvéd jeltől, mint főmagánvádló és Dr. Horepei Iván ügyvéd, mint védő jelenlétében 1903. november hó 16-án Kézdívárshelyen megtartott nyilvános főtárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után hozta a következő

ITÉLETET.

A kézdívárshelyi kir. járásbírósnak 1903. B. 279/5. számú ítéletét indokai alapján helyben hagyja.

Egyben a bünygyi eljárással felmerült perköltségek fejében 33 koronát állapít meg, a főmagánvádló részére beleértve, a mai tárgyalás költségeit is, melynek megfizetésére vádoltat 15 napi különbeni végrehajtás terhe mellett kötelezi.

A királyi törvényszék, mint büntető fellebbviteli bíróság üléséből.

Kézdívárshelyt, 1903. évi november hó 16-án.

Soliom Miklós, s. k.
elnök.

Ungur Péter, s. k.
előadó.

Jogerőre emelkedett, 1903. december hó 26-án.

Fejér Károly,
kir. j. bír.

HIRDETÉSEK.

Sz: 4270—903. tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyv. által képviselt Frenkul Emánuel végrehajtónak Szőrcsei Teréz végrehajtást szenvedő elleni 400 korona tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi királyi törvényszék, (a kovásznai kir. járásbíró) területén levő s Szőrcse község határára fekvő, a szőrcsei 760. sz. tjkvben foglalt 1210. hrsz. ingatlanra 950 K., a 2002. hrsz. ingatlanra 40 K., a szőrcsei 550. sz. tjkvben 6, 7., 8., 9., 10. hrsz. ingatlanból Szőrcsei Teréz illetett, jelenleg id. Szőrcsei János járandóságára 581 K., összesen 1571 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi január hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor Szőrcse község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magyar kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál

előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. j. bíróság, mint tlkvi hatóság.
Kelt Kovásznán, 1903. évi október hó 19-én.

Száva Jakab,
kir. aljbíró.

(9. 1—1.)

Szám: 8415/903. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívárshelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kisbirtokosok Orsz. Földhitelintézete végrehajtónak Jancsó Albert végrehajtást szenvedő ellen 1200 korona tőke után lejárt 204 kor. 11 fillér felévi járadék, hátrálék összeg 24 kor. után 1901. június hó 29 napjától, 45 kor. 02 fl. után 1901. december hó 29. napjától, 45 kor. 02 fl. után 1902. június hó 29. napjától, 45 kor. 02 fl. után 1902. december hó 29 napjától, 45 kor. 2 fl. után 1903. június hó 29 napjától járó 6 százalékos kamatai, továbbá a szabályszerűleg kikötött 1% bírság fejében 1 K. 80 f., vegyes hátrálék fejében 8 K. 52 f., nem különben 22 korona 30 fillér jelenlegi és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. LX. törvényeikk 141. §-a alapján és a 146. §. értelmében, valamint a 156. §. hivatkozással a kézdívárshelyi kir. törvényszék területén levő, nyujtód 720 sz. tjkvben A + 345/b, 346/a, 346/b, 347. hrsz. szántó és belsősége 163 korona

802.	hrszámu szántóra	19 kor.-ban
839.	"	95 " "
967.	"	93 " "
1017/2.	"	29 " "
1188.	"	89 " "
1297.	"	17 " "
1329.	"	34 " "
1439.	"	55 " "
2004/a.	"	17 " "
2156.	"	28 " "
2300.)	"	" "
2301.)	"	463 " "
2337.	"	70 " "
2369.	"	37 " "
2791.	"	29 " "
2792.	"	8 " "
2800.	"	26 " "
3068.	"	20 " "
3157.	"	654 " "
3052.	"	17 " "
3156.	"	47 " "

a „nyujtód 132. sz. tjkvben A + 926. hrsz. ingatlanra 83 kor.-ban, 1817. hrsz. ingatlanra 49 kor.-ban, a nyujtód 770. számu tjkvben A + 2154/b., 2155. hrsz. ingatlanra 102 kor.-ban, 2182, 2183, 2184/a. hrsz. ingatl. 53 kor. s a nyujtód 871. sz. tjkvben A + 2271. hrsz. ingatlanra az árverést 25 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte.

Árverési határnapul 1904. évi január hó 27-ik napjának d. e. 9 órája Nyujtód község házához kikiáltatik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

Kikiáltási ár a feunebb kített becsár, melynek 10 százalékát a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ban foglalt árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letendő bánatpénz gyanánt, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény kiegészítendő, végrehajtató földhitelintézet bánatpénz nélkül árverezhet.

Az árverés egyrészt feltételei a keblti tlkvi hivatal és Nyujtód község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság

Kézdívárshelyt, 1903. évi október hó 4-én.

Kádár Ákos,
kir. törv.-széki bíró.

(8. 1—1.)

KIADÓ LAKÁS.

A Szöcs Lajos-féle ház (I. kerület 19. udvartér) azonnal kiadó, esetleg örök áron eladó.

Bővebben tudakozódhatni a „Nemzeti szálloda” vendéglősnél.

(7. 1—3.)

Nyomatott Ifj Jancsó Mózsaól Kézdívárshelyt.